

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. София, 03.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 01.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3161** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ [ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], пл. “Б.” № 1, ет.2 чрез изпълнителния директор Д. Б. С. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № 20001006367/17.12.2010 г., издаден от Д. Д. Д. – „старши инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място], в частта, потвърдена с решение № 524/23.03.2011 г. на директора на Дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП [населено място] относно установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.април 2010 г., м.май 2010 г. и м.юни 2010 г. общо в размер на 50 140.37 лв. по фактури, издадени от [фирма]. Поддържа, че с [фирма] имат сключени два договора от 08.02.2008г. и от 07.05.2009 г. с различен предмет. Оспорва изводите на ревизиращите органи за възникване на данъчно събитие съобразно чл.25, ал.6 ЗДДС, като поддържа, че и по двата договора е налице периодично и поетапно изпълнение по смисъла на чл.25, ал.4 ЗДДС, поради което данъчно събитие възниква на датата, на която плащане е дължимо. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в обжалваната част, като му присъди на правените в производството разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки от 08.12.2011 г.

Ответникът Директор на дирекция “ОУИ” – [населено място] оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия №1006367/30.07.2010г., издадена от В. С. М. началник сектор “Ревизии” в дирекция “Контрол” на ТД на НАП [населено място] е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите Д. Д. Д., М. Т. Т. и И. М. Р. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за данъчни периоди 01.04.2010 г. – 30.06.2010 г. в двумесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР съгласно чл.114, ал.1 ДОПК на 10.08.10г., т.е. в срок до 10.10.2010г. ЗВР е връчена на представител на задълженото лице и издадена във във формата по чл.113, ал.1 ДОПК. За доказване компетентността на органа, възложил ревизията, ответникът е представил заповед на Териториалния директор на ТД на НАП [населено място] № РД-01-6/04.01.2010 г., поради което съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен орган по приходите.

В срока по чл.117, ал.1 ДОПК е издаден ревизионен доклад № 1006367 от 25.10.2010 г. от органите по приходите, определени в ЗВР, който съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. Въз основа на извършена насрещна проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК] и представени договори от 08.02.2008 г. и от 07.05.2009 г. ревизиращите органи са приели по отношение и на двата договора, че данъчно събитие би възникнало на датата на плащане на възнаграждение от страна на [фирма] към [фирма], т.е. същото е обвързано изцяло с плащането и с оглед липсата на плащане по фактурите са приели, че не е настъпило данъчно събитие, поради което ДДС по следните фактури бил начислен неправомерно: №№ 918/01.04.2010 г., 943/01.05.2010 г. и 956/01.06.2010 г., свързани с договора от 08.02.2008 г. и №№ 919/01.04.2010 г., 944/01.05.2010 г. и 957/01.06.2010 г., свързани с договора от 07.05.2010 г. Направено е предложение да се откаже признаване право на данъчен кредит на основание чл.70, ал.5 вр. чл.25 ЗДДС.

Ревизионният доклад е връчен на представител на жалбоподателя на 19.11.2010 г. , като в срока по чл.117, ал.5 ДОПК жалбоподателят е подал възражение вх.№ 1553-04-68 от 03.12.2010 г. Към възражението са приложени три броя доклада за развитието на проект „БЛД ОФИС парк” съответно до 15.04.2010 г., 15.05.2010 г. и 15.06.2010 г.

Със заповед № К-1006367/10.12.2010 г., издадена от началник сектор “Ревизии” в Дирекция „Контрол” на ТД на НАП [населено място] на основание чл.119, ал.2 ДОПК, Д. Д. Д. е определена за компетентен орган по приходите за издаване на ревизионен акт, която заемайки длъжност “старши инспектор по приходите” има качеството на орган, който може да издаде ревизионен акт по смисъла на чл.118, ал.2 ДОПК вр. чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП.

В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден обжалвания ревизионен акт №20001006367/17.12.2010 г., с който са установени задълженията на жалбоподателя по ЗДДС съобразно чл.118, ал.1, т.1 ДОПК. В ревизионния акт са възприети изцяло констатациите на ревизиращите органи от ревизионния доклад относно наличието на основание да се откаже правото на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], като е обсъдено възражението по чл.117, ал.5 ДОПК. Прието е в РА, че данъчно събитие по спорните фактури възниква съобразно чл.25, ал.2 ЗДДС – на датата, на която услугата е извършена.

Ревизиращият орган не е признал приложенияте към възражението месечни доклади, тъй като нямат дата на съставяне, не са подписани от представител на [фирма], нито от съдържанието им е ясно, за който от двата договора се отнасят. С РА мотивите на РД са допълнени със съображения за липса на реална доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 ЗДДС (стр. От РА). Правото на ДК е отказано на основание чл.70, ал.5, чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.9 и чл.25 ЗДДС.

Видно от ръкописното отбелязване в разписката към РА същият е връчен на представител на ревизираното лице на 13.01.2011 г., като в срока по чл.152, ал.1 ДОПК е постъпила жалба вх.№ 1544-00-354/31.01.2011 г. срещу същите части на РА съобразно чл.156, ал.2 ДОПК. В срока по чл.155, ал.1 ДОПК (ред. в сила от 15.02.2011 г.) до 09.04.2011г. решаващият орган - директорът на дирекция "ОУИ" при ЦУ на НАП [населено място] не е постановил решение. Жалбоподателят е оспорил РА съобразно чл.156, ал.5 ДОПК с жалба вх.№ 53-02-86/16.03.2011 г. В срока по чл.156, ал.6 вр. чл.146 ДОПК е постановено решение № 524/23.03.2011 г., с което РА е потвърден в частта за установените данъчни задължения по ЗДДС за данъчин периоди м.април, м.май и м.юни 2010 г. общо в размер на 50140.37 лв. Горестоящият административен орган не е възприел съображенията на жалбоподателя за наличие на доставки с периодично изпълнение (при които изпълнителят извършва еднакви престации, които се повтарят през определени или неопределени периоди от време). Приел е, че предмет на двата договора са много и разнообразни по вид услуги, които [фирма] следва да извършва в зависимост от нуждите и според развитието на проекта. Изложени са мотиви, че не се касае за договор с поэтапно изпълнение, поради което е приета за неприложима разпоредбата на чл.25, ал.4 ЗДДС. Възприети са мотивите на ревизиращите органи за липса на реална доставка по смисъла на чл.9 ЗДДС.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените вече във фактическата част на решението съображения съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК орган по приходите. Спазена е формата по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото за извършени съществени процесуални нарушения в хода на ревизионното производство - такива, които са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати органът би постановил акт в противен смисъл. Спорът между страните е изцяло правен - относно наличието на реална облагаема доставка, респ. възникнало данъчно събитие.

Между страните няма спор, че с нотариален акт от 17.04.2008 г. [фирма] е закупило Полиграфически комбинат „Д. Б.". Посочено е в договора за управление на проект от 08.02.2008 г., че жалбоподателят е придобил или ще придобие правото на собственост върху недвижими имоти - бивш Полиграфически комбинат „Д. Б." и възнамерява да осъществи реконструкция и ново строителство в този обект. Договорът е сключен с [фирма] като

„ръководител на проекта“ по реконструиране и застрояване на обекта в съответствие с одобрените планове и разрешения. В чл.3 от договора от 08.02.08 г. е определен следния обхват на задълженията на [фирма]: провеждане на всички необходими селекции и конкурсни процедури, включващи подготовка на конкурсна документация, обявяване на конкурсна процедура, създаване на организация за получаване и съхранение на оферти, преглед и анализ на офертите, избор на строител, провеждане на преговори със строителя и професионалния екип и изготвяне на специални условия към договорите им; осъществяване на надзор по изпълнение на договора за строителство и работата на консултантите; координиране изготвянето на детайлен план на проекта, като окончателният вид на спецификациите в одобрените планове следвало да се одобрят предварително от жалбоподателя в писмен вид (чл.3.1.4. от договора). Съгласно чл.1.1. от договора [фирма] следва да изготви спецификации в одобрените планове. Съгласно чл.3.1.6. от договора от 08.02.2008 г. [фирма] следва да сключи договор за строителство „за и от името на жалбоподателя“. Ръководителят на проекта следва още да: осъществява контрол в процеса на строителството – върху разходите, качеството и времевия график, да координира и осъществява надзор на изпълнението на реконструирането и застрояването; да осигури успешно завършване и отдаване под наем на проекта. Заплащането на възнаграждението е определено в чл.16 от договора от 08.02.2008 г. Съгласно договореностите, ръководителят на обекта следва да изготвя актуални сметки за разходите по смисъла на договора за съвместно предприятие между ЮБЛ- Х., „БЛД Офис П.“ и БЛД; да предоставя доклади за разноските и калкулации по бюджета; периодично, но не по-често от веднъж на 30 дни изпраща до дружеството копие от всяко удостоверение за суми, платими от жалбоподателя на строителя, заедно с искане за плащане на възнаграждение за управление на проекта. Съгласно разпоредбата на чл.16.4 от договора от 08.02.2008 г. ръководителят на проекта има право на възнаграждение за управление на проекта в размер на 20000 евро плюс ДДС на месец, платими при предоставяне на месечния доклад на упълномощен представител. Месечният доклад се представя до 5-то число на всеки месец, а възнаграждението за управление на проекта трябва да се изплати в рамките на 5 работни дни от получаване на съответния месечен доклад.

Спорните по делото фактури, свързани с договора от 08.02.2008 г., са №№ 918/01.04.2010 г., 943/01.05.2010 г. и 956/01.06.2010 г., всичките с предмет „управленска такса“ за съответния месец м.04, м.05 и м.06.2010 г. Във фактурите не е посочено, че се издават по договора от 08.02.2008 г. Към възражението по чл.117, ал.5 ДОПК са приложени три броя доклади за развитието на проект „БЛД ОФИС П.“ съответно до: 15.04.2010 г., до 15.05.2010 г. и до 15.06.2010 г. Нито един от трите доклада няма посочена дата на изготвяне, като за период на отчитане на строителството са посочени: 15.03.2009 г. – 15.04.2010 г., 15.04.09 г. – 15.05.2010 г. и 15.04.2009 г. – 25.06.2010 г. Няма дата на приемане или подпис на представител на жалбоподателя.

На първо място следва да се посочи, че едно и също физическо лице Д. Б. С. е законен представител (изпълнителен директор) на двете търговски дружества, които безспорно са свързани лица съгласно пар.1, т.3, б.”д” и „е” от

ДР на ДОПК. В този смисъл договорът за управление на проект от 08.02.2008 г. е подписан и за двете договарящи страни от същото физическо лице Д. С. в нарушение на чл.38, ал.1 от Закона за задълженията и договорите във връзка с чл.288 от Търговски закон - представителят не може да договаря от името на представлявания нито лично със себе си, нито с друго лице, което той също представлява, освен ако представляваният е дал съгласието си за това. По делото не са ангажирани доказателства за даване на съгласие съобразно чл.38, ал.1 ЗЗД. По делото не са представени спецификации в одобрените планове, каквото задължение има ръководителят на проекта съгласно чл.1.1. и чл.3.1.4. от договора от 08.02.2008 г. В хода на ревизионното производство жалбоподателят е представил договор за строителство от 23.06.2009 г., сключен между него като „възложител” и [фирма] като „главен изпълнител”. Това обстоятелство е в противоречие с разпоредбата на чл.3.1.6. от договора от 08.02.2008 г., съгласно която [фирма] следва да сключи договор за строителство „за и от името на жалбоподателя”. Договорът за строителство не е сключен от [фирма], а от жалбоподателя. Нито в хода на ревизионното производство, нито в съдебното производство, жалбоподателят е ангажирал доказателства за изпълнение на задълженията на [фирма] оп чл.3 от договора от 08.02.2008 г. – данни, че е изготвил конкурсна документация, че е прегледал офертите и е избрал строител или професионален екип и е подготвил договорите с тях. Няма представени никакви документи, изискуеми съобразно Наредба № 2 от 31 юли 2003 г. за въвеждане в експлоатация на строежите в РБ и Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, от които да се установи, че [фирма] е изпълнил задълженията си по договора от 08.02.2008 г. да осъществяване на надзор по изпълнение на договора за строителство и работата на консултантите, както и че е осъществявал контрол в процеса на строителството – върху разходите, качеството и времевия график. Не са представени доказателства по делото, че [фирма] е изготвял актуални сметки за разходите по смисъла на договора за съвместно предприятие между ЮБЛ- Х., „БЛД Офис П.” и БЛД съобразно задълженията му по чл.16 от договора от 08.02.2008 г. Представените доклади към възражението по чл.117, ал.5 ДОПК не съдържат подобни сметки, а само справка за изпълнени видове СМР. Прави впечатление, че посочените в докладите периоди на отчитане 15.03.2009г. – 15.04.2010г., 15.04.09г. – 15.05.2010г. и 15.04.2009г. – 25.06.2010г. са твърде големи – повече от едногодишни, има застъпване между тях, поради което не може да се направи разлика между „отчетеното” в докладите. И трите представени доклада към възражението по чл.117, ал.5 ДОПК съдържат една и същата справка за непредвидени разходи с натрупване - едни и същи допълнителни СМР на една и съща стойност от 565 325.62 лв. Нито във възражението по реда на чл.117, ал.5 ДОПК, нито в докладите, приложени към него, е обозначено, към кой от двата договора се отнасят.

Едва с молба от 12.09.2011 г. жалбоподателят представя три броя доклади, касаещи договора за управление на проект от 08.02.2008 г. за м.март 2010 г., м.април 2010 г. и м.май 2010 г. с данни, че са получени на първо число на следващия месец от Д. С. - изпълнителен директор и на двете дружества. С оглед представянето на тези доклади едва в хода на съдебния процес съдът

не ги кредитира, тъй като приема, че са съставени за целите на процеса. Същите доклади съдържат твърде общи констатации, които не са съобразени с посоченото съдържание и изисквания на договора от 08.02.2008 г. Приложените калкулации не са подписани и не съдържат никакви данни, кога са изготвени.

Съдът приема, че по делото не са представени доклади за разноси и калкулации по бюджета и искания за плащане на възнаграждение за управление на проекта съобразно договореното в чл.16 от договора от 08.02.2008 г. По никакъв начин не може да се определи, как е определен размера на договореното възнаграждение от 20 000 евро месечно. Въз основа на изложеното и при съвкупна преценка на всички факти и доказателства по делото съдът намира, че договорът от 08.02.2008 г. не обективира постигнати между страните реални договорености, нито е налице реално изпълнение на този договор, т.е. не обективира реална доставка по смисъла на чл.9, ал.1 ЗДДС – реално изпълнена услуга от [фирма] в полза на жалбоподателя. Без наличието на реална доставка безспорно не възниква право на приспадане на данъчен кредит съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС. Наличието на издаден ревизионен акт № 22501100008/15.04.2011 г. на доставчика [фирма], в който не са направени корекции на начисления ДДС, не променя изводите на съда, тъй като липсват данни в посочения ревизионен акт да са проверявани реалността на доставките. Изводите на допуснатата по делото съдебно-счетоводна експертиза относно това, че счетоводствата на двете страни по договорите са водени редовно и в съответствие с основните принципи по Закона за счетоводството, също не са достатъчни, за да оборят формираното у съда убеждение за липса на реална доставка. Безспорно наличието на издадени фактури и правилното им счетоводно отразяване не е достатъчно за обосноваване на извод за реалност на доставките.

В съдебно заседание на 01.12.2011 г. съдът е разпитал свидетели на жалбоподателя - служители на [фирма], които установяват, че са работили по процесните договори. Свидетелят К. П. на длъжност „финансов мениджър” в [фирма] установява, че е работил по договора от 08.02.2008 г., който включвал пазарни анализи, оценки, откриване и закупуване на сграда, предпроектни и проектни проучвания, предварителен бюджет и финансови разчети. По делото не са представени писмени доказателства в потвърждение на свидетелските показания. Св. П. установява, че дейността е отчитана на месечна база с доклад, но видно от

посочените в докладите периоди – периодите на отчитане са едногодишни. Съдът не кредитира показанията на св.П., тъй като намира, че същият като служител на едноличния собственик на капитала на жалбоподателя е заинтересован от изхода на спора и от друга страна, тъй като съгласно показанията му в процеса на изпълнение на договора от 08.02.2008 г. следва да са съставени документи, а такива писмени доказателства по делото не са ангажирани. От съдържанието на приложените към възражението по реда на чл.117, ал.5 ДОПК доклади се установява, че същите не съдържат визираните от свидетеля „таблици по финансова и бюджетна част, какви разходи са извършени, съпоставка на извършените разходи с предварително бюджетираните, доклад относно преговори с потенциални клиенти за наемане на тези помещения”.

Относно спорния по делото правен въпрос за датата на възникване на данъчното събитие съобразно различните хипотези на чл.25 ЗДДС съдът приема следното: Съгласно предмета на договора и задълженията на „ръководителя на проекта” по чл.3 от договора от 08.02.2008 г. няма никакви данни, че страните са договорили „периодично” или „поетапно” изпълнение по смисъла на чл.25, ал.4 ЗДДС. Жалбоподателят поддържа, че данъчно събитие настъпва ежемесечно в периода *от датата на получаване на ежемесечния доклад*, но дори в представените от него доклади няма данни, кога са получени от представител на жалбоподателя. Единствената индиция за периодично изпълнение е уговорката относно възнаграждението в чл.16.4 – чл.16.6. от договора - ръководителят на проекта има право на възнаграждение за управление на проекта в размер на 20000 евро плюс ДДС на месец, *платими при предоставяне на месечния доклад на упълномощен представител*. Месечният доклад се представя до 5-то число на всеки месец, а възнаграждението за управление на проекта трябва да се *изплати* в рамките на 5 работни дни от получаване на съответния месечен доклад. Т.е. евентуално периодично изпълнение може да се поддържа единствено въз основа на договорения начин на отчитане на извършената дейност - чрез месечни доклади до 5-то число на всеки месец. Съгласно чл.284 от Закона за задълженията и договорите довереникът е длъжен да уведоми доверителя за изпълнението на поръчката, да даде сметка на доверителя и да му предаде всичко, което е получил в изпълнение на поръчката. Съдът приема, че единствено договорката за

ежемесечно представяне на отчетни доклади не обосновава „периодично изпълнение” по смисъла на чл.25, ал.4 ЗДДС. Още повече, че периодите на отчитане по докладите 15.03.2009г. – 15.04.2010г., 15.04.09г. – 15.05.2010г. и 15.04.2009г. – 25.06.2010г. са повече от едномесечни, което не дава възможност да се прецени, дали действително се извършва „месечно отчитане на дейността” и самите доклади съдържат една и съща справка за непредвидени разходи с натрупване - едни и същи допълнителни СМР на една и съща стойност от 565 325.62 лв., което също разколебава извода, че се касае за „месечно отчитане”. При липса на основание за приложение на чл.25, ал.4 ЗДДС, правилно и законосъобразно ревизиращите органи са приложили разпоредбата на чл.25, ал.2 ЗДДС относно датата на възникване на данъчно събитие. При липсата на реално осъществени доставки правилно и законосъобразно данъчен кредит е отказан на основание чл.70, ал.5, вр. чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.9, ал.1 ЗДДС.

По отношение на договора за управление на инвестиционен проект от 07.05.2009 г. същият е подписан от едно и също лице в нарушение на чл.38, ал.1 ЗЗД вр. чл.288 ТЗ. Не са приложени нито едно от договорените 5 броя приложения (с изключение на Приложение № 1 в папката – приложение по делото). Съобразно общото разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл.154, ал.1 ГПК, която безспорно е за жалбоподателя, който следва да докаже благоприятния за него факт на реално извършване на доставките, съдът приема, че посочените приложения са относими към изводите на наличие на реална доставка. Съгласно същите жалбоподателят следва да е изготвил Приложение № 4 - Задание за разрушаване, реконструкция и модернизация на съществуващите сгради и построяване на нови сгради. Липсата на подобно задание безспорно е пречка за отграничаване предметите на двата договора, които използват едни и същи понятия „реконструкция и модернизация” на обекта „Полиграфически комбинат „Д. Б.”. В този смисъл договореното в чл.3.1.1. б.”з” от договора от 08.02.2008 г. и чл.3.2. от договора от 07.05.2009 г. са напълно идентични – подготовка на договорни споразумения (специални условия към съответния договор) с всички участници в строителството. Не са ангажирани никакви писмени доказателства във връзка със следните договорки от договора от 07.05.2009 г., които предполагат създаването на такива доказателства: мотивирано искане и упълномощаване съгласно чл.3.1. от договора

от 07.05.2009 г.; искане от консултанта [фирма] и писмено решение от жалбоподателя съобразно чл.4 от договора; данни за проведени преговори и работни срещи съгласно чл.6 от договора; месечен отчет в допълнително съгласувана между страните форма съобразно чл.7, ал.4 от договора; приложение № 5 – списък на членовете от екипа на консултанта, които са участвали в изпълнението на договора; бюджет на проекта или график на строителството - приложение № 2 и № 3 съгласно чл.10 от договора; график на строителството – приложение № 3 към договора. *В разпоредбата на чл.12 от договора страните са договорили срок на изпълнение на услугите съобразно график на строителството.* Липсата на такъв график (задължението за което съобразно чл.154, ал.1 ГПК е изцяло за жалбоподателя) безспорно препятства проверката на поддържаната от него теза за наличие на основание за приложение на чл.25, ал.4 ЗДДС. Не е представен договор за застраховка съгласно чл.20, ал.1 от договора от 07.05.2009 г., както и изготвени чергежи, спецификации и документи съгласно чл.22, ал.2 от договора.

Услугите, които консултантът след да осъществява съгласно приложение № 1 към договора от 07.05.2009 г. също изискват съставянето на писмени доказателства, които не са представени по делото: по чл.2, б."в" изготвяне на график на строителството и бюджет на проекта; по чл.2, б."г" - подписване на договор с главния изпълнител, което е напълно идентично задължение с договора от 08.02.2008 г.; доказателства по чл.11, б."б" – уведомителни писма за приемане на извършената работа и потвърждаване на сумата за плащане; участие в комисии по чл.12 за установяване на некачествени СМР; данни за проведени срещи по чл.20; окончателен доклад по чл.23, доколкото свидетелите установяват, че проектът е приключил; протоколи за седмични срещи по чл.24 от приложение № 1. Не е ясно, защо със сходен предмет, но с детайлно уредени приложения, жалбоподателят в качеството му на „възложител” е сключил с трето лице [фирма] договор от 30.04.2008 г. за обект „Преустройство, пристройка и надстройка на обект „Полиграфически комбинат” - предпроектни дейности, изготвяне на идеен и технически проект, „авторски” надзор по време на строителството до неговото завършване, изготвяне и подписване на изискуемите съгласно законодателството актове и протоколи по време на строителството. Липсата на представени документи, изготвени съобразно горепосочените Наредба № 2 и Наредба № 3 изцяло

препятства съдебната проверка относно ролята и качеството на посочените лица като евентуални участници в строителството по смисъла на чл.160, ал.1 ЗУТ.

Следва да се посочи, че самият жалбоподател във възражението си по чл.117, ал.5 ДОПК *не посочва, към кой от двата договора се отнасят приложените три броя доклади. Същото не се установява и от тяхното съдържание.* В разпоредбата на чл.21 от Приложение № 1 към договора от 07.05.2009 г. страните са договорили съдържането на месечния доклад, който трябва да се връчи на жалбоподателя до 15-то число на текущия месец и да отразява състоянието на работите за предходния календарен месец. Както вече се посочи представените доклади към възражението по чл.117, ал.5 ДОПК нямат съдържанието по чл.21 на Приложение № 1 към договора от 07.05.09 г. Периоди на отчитане 15.03.2009г. – 15.04.2010г., 15.04.09г. – 15.05.2010г. и 15.04.2009г. – 25.06.2010г. са твърде големи – повече от едногодишни, има застъпване между тях, поради което не може да се направи разлика между „отчетеното” в докладите, което също е в противоречие с разпоредбата на чл.21 от Приложение № 1 към договора от 07.05.09 г. И трите представени доклада към възражението по чл.117, ал.5 ДОПК съдържат една и съща справка за непредвидени разходи с натрупване - едни и същи допълнителни СМР на една и съща стойност от 565 325.62 лв.

Въз основа на изложеното съдът приема подобно на договора от 08.02.2008 г., че договорът от 07.05.2009 г. не обективира реална доставка по смисъла на чл.9, ал.1 ЗДДС – реално изпълнени услуги от [фирма] в полза на жалбоподателя. По идентичен начин единствено договорката в чл.16, ал.2 от договора за заплащане на възнаграждението на равни месечни вноски на базата на месечен доклад по чл.21 от Приложение № 1 към договора на са основание да се приеме, че договорът е с периодично или поэтапно изпълнение по смисъла на чл.25, ал.4 ЗДДС.

В чл.16.1. от договора от 07.05.2009 г. е договорено възнаграждение в размер на 500 000 евро без ДДС, без никакво уточнение, по какъв начин е определена тази договорна цена. Уговорено е възнаграждението да се заплаща на *равни месечни вноски до 15-то число на текущия месец.* При липсата на основание за приложение на чл.25, ал.4 ЗДДС, правилно и законосъобразно ревизиращите органи са приложили разпоредбата на чл.25, ал.2 ЗДДС относно датата на възникване на данъчно

събитие. При липсата на реално осъществени доставки правилно и законосъобразно данъчен кредит е отказан на основание чл.70, ал.5, вр. чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.9, ал.1 ЗДДС. По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 ДОПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение (поискано в с.з. на 01.12.2011 г.) в размера на чл.8 вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно размера на отказаното право на ДК от 50140.37 лв. или юрисконсултско възнаграждение в размер на 1450 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2-ри състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО жалбата на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ [ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], пл. “Б.” № 1, ет.2 чрез изпълнителния директор Д. Б. С. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № 20001006367/17.12.2010 г., издаден от Д. Д. Д. – „старши инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място], в частта, потвърдена с решение № 524/23.03.2011 г. на директора на Дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП [населено място] относно установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.април 2010 г., м.май 2010 г. и м.юни 2010 г. общо в размер на 50 140.37 лв. по фактури, издадени от [фирма].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ [ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], пл. “Б.” № 1, ет.2 да заплати на Директора на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] на основание **чл.161, ал.1 ДОПК** **разноски** в размер на 1450.00 (хиляда четиристотин и петдесет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

